

Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας!

Στις 18 Μάρτη 2023 μεταφέρουμε τις δράσεις για τη 21η Μάρτη, τη διεθνή μέρα κατά του ρατσισμού. Όπως κάθε χρόνο έχουμε πολλούς και σοβαρούς λόγους να διαδηλώνουμε για όλους τους ανθρώπους που αντιμετωπίζονται άδικα και απάνθρωπα, γιατί πολύ απλά βρίσκονται σε θέση έσχατης ανάγκης και αδυναμίας ή αποτελούν διωκόμενη μειοψηφία μέσα σε ένα κοινωνικό σύνολο. Οι κατατρεγμένοι όλου του κόσμου χαρακτηρίζονται από τους ισχυρούς κατώτεροι και απειλητικοί για την ευμάρεια που απολαμβάνουν εκείνοι. Οι “εχθροί” είναι είτε κοινωνικές ομάδες που δε συμβαδίζουν με την πολιτικά ή ιδεολογικά κυρίαρχη αντίληψη είτε πρόσφυγες και μετανάστες που προσπαθούν να σώσουν τις ζωές τους και να βρουν εργασία και ασφάλεια. Και βέβαια οι “παρείσακτοι” είναι πάντα φτωχοί...

Η Ελλάδα αποτελεί σημείο εισόδου στην Ευρωπαϊκή Ένωση για πρόσφυγες και μετανάστες από χώρες της Ασίας και της Αφρικής που έχει ρημάξει ο πόλεμος και η δυστυχία, ενώ πίσω από τα προβλήματα στις χώρες τους βρίσκεται η “πολιτισμένη” Δύση, από τους αιώνες της αποικιοκρατίας μέχρι σήμερα, την εποχή των καπιταλιστικών ανταγωνισμών και κρίσεων.

Πιο συγκεκριμένα, φέτος μετράμε επτά χρόνια από τη ρατσιστική συμφωνία Ε.Ε – Ελλάδας – Τουρκίας για τη μείωση των προσφυγικών “ροών”. Μια συμφωνία που έχει στοιχίσει χιλιάδες ανθρώπινες ζωές μέχρι τώρα, εκθέτοντας καθημερινά σε τεράστιους κινδύνους όσους προσπαθούν να περάσουν στην Ευρώπη. Δε φτάνουν οι “νόμιμες” πρακτικές που βάζουν εμπόδια στις μετακινήσεις, οι πρόσφυγες και μετανάστες πέφτουν θύματα και κάθε είδους εγκληματικής και ρατσιστικής αντιμετώπισης, όπως οι παράνομες επαναπροωθήσεις (pushbacks) από το ελληνικό κράτος, σε συνέργεια με τις τουρκικές αρχές και την ευρωπαϊκή Frontex που “εποπτεύει” την κίνηση στα σύνορα. Είναι συχνές οι

καταγγελίες από πρόσφυγες ότι τους ξαναρίχνουν στη θάλασσα με τη βία, αφού τους δείρουν και τους αφαιρέσουν χρήματα και τηλέφωνα, για να επιστρέψουν όσοι επιβιώσουν στην “ασφαλή” Τουρκία. Τέτοιες ενέργειες έχουν αποδειχτεί, όσο κι αν προσπαθούν να τις αποκρύψουν, και σε μία περίπτωση η Ελλάδα καταδικάστηκε το 2022 για παράβαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τους πνιγμούς μεταναστών στο Φαρμακονήσι το 2014. Επίσης, καθαιρέθηκε ο επικεφαλής της Frontex για παράνομες επιχειρήσεις επαναπροώθησης ή απώθησης εκατοντάδων προσφύγων στο Αιγαίο και για απόπειρα παραπλάνησης και συγκάλυψης των παραβιάσεων του διεθνούς δικαίου.

Ταυτόχρονα οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις προσπαθούν να εκφοβίσουν όσους προσπαθούν να σταθούν αλληλέγγυοι και όσους προσπαθούν να αποκαλύψουν τι συμβαίνει στα θαλάσσια και χερσαία σύνορα της Ευρώπης. Σε όλες τις χώρες του Νότου διώκονται συστηματικά και απειλούνται άνθρωποι και οργανώσεις που εναντιώνονται στις όλο και πιο σκληρές αντιπροσφυγικές, αντιμεταναστευτικές πολιτικές.

Ακόμα και για όσους-όσες καταφέρνουν να βρεθούν στην Ελλάδα, η οδύσσεια συνεχίζεται καθημερινά, αφού έχουν να αντιμετωπίσουν ένα εχθρικό κράτος που προσπαθεί να τους διώξει και όταν δεν το καταφέρνει αυτό, προσπαθεί να τους γκετοποιήσει σε απομακρυσμένες, περικλειστές “δομές φιλοξενίας”. Ακόμα και οικογένειες που είχαν τακτοποιηθεί σε σπίτια με το πρόγραμμα “Εστία” βρέθηκαν πάλι στον δρόμο. Παιδιά που πήγαιναν σχολείο έγιναν και πάλι πρόσφυγες.

Η ταλαιπωρία για την έκδοση εγγράφων είναι καθημερινή. Η κρατική γραφειοκρατία κρατάει για καιρό σε κατάσταση ομηρίας μετανάστες και μετανάστριες. Ταυτόχρονα, το κράτος τούς καταδιώκει με την αστυνομία, με καθημερινούς, πολλές φορές εξευτελιστικούς ελέγχους και με βία που πολλές φορές δεν καταγράφεται. Δεν είναι λίγα τα περιστατικά όπου μετανάστες έχουν βρει τον θάνατο μέσα σε αστυνομικά τμήματα, ενώ αυτά τα εγκλήματα συγκαλύπτονται και οι θύτες μένουν ατιμώρητοι. Μόλις πριν από λίγες μέρες συνελήφθησαν αστυνομικοί και υπάλληλοι

φυλακών για βασανισμό κρατουμένου.

Τα προηγούμενα χρόνια με την άνοδο της ναζιστικής Χρυσής Αυγής αναπτύχθηκε ρατσιστική, αντιμεταναστευτική κουλτούρα σε μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας, σχεδόν αποκλειστικά σε πολύ φτωχά, λαϊκά στρώματα που πείστηκαν ότι οι μετανάστες ήρθαν να τους πάρουν τις δουλειές και φταίνει για το οικονομικό τους πρόβλημα. Φυσικά τα αίτια ήταν άλλα και ο εχθρός κοινός για Έλληνες, πρόσφυγες και μετανάστες. Οι χρυσαυγίτες, με την προστασία και ανοχή του κράτους, προσπάθησαν με την εγκληματική τους δράση να επιβάλουν ένα αντεργατικό μοντέλο, ενάντια σε όλους τους εργαζόμενους. Με αγώνες και αντίσταση από τα κινήματα, οι ναζί περιθωριοποιήθηκαν και σήμερα δικάζονται για τα εγκλήματά τους. Το μεταναστευτικό εργατικό δυναμικό ενώ αναγνωρίζεται επίσημα ως απαραίτητο για την ελληνική οικονομία, κράτος και ιδιωτικά αφεντικά επιδιώκουν να κρατούν αυτούς τους εργαζόμενους σε κατάσταση απειλής και τρομοκρατίας για να εργάζονται με όσο γίνεται χαμηλότερους μισθούς και ανασφάλιστη, αδήλωτη εργασία. Πολλοί πλουτίζουν εκμεταλλευόμενοι αυτή τη νέα δουλεία, όπως συμβαίνει π.χ. στα χωράφια της Ηλείας και έχει καταγγελλθεί επανειλημμένα, χωρίς ουσιαστική κρατική παρέμβαση για δικαιοσύνη.

Η ναζιστική ιδεολογία και η δολοφονική δράση της Χ.Α. καταδικάστηκαν από τη συντριπτική πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας, όμως τη χρήση βίας και καταστολή ανέλαβε το ίδιο το κράτος, για να ελέγξει τις λαϊκές αντιδράσεις στις μνημονιακές “μεταρρυθμίσεις” που συνεχίζονται εδώ και πολλά χρόνια. Η διαμόρφωση ρατσιστικής αντίληψης στα ελληνικά σώματα ασφαλείας είναι πολιτική επιλογή των κυβερνήσεων και όχι μόνο είναι ανεκτή, αλλά προάγεται και χειροτερεύει με τον καιρό. Με τη σημερινή κυβέρνηση της Ν.Δ. η αστυνομική βία έχει γίνει καθημερινό φαινόμενο, απέναντι σε όποιους διαμαρτύρονται ή διεκδικούν ο,τιδήποτε. Έτσι εννοεί ο Μητσοτάκης την “ασφάλεια” που είχε υποσχεθεί στο ακροδεξιό και μικροαστικό ακροατήριό του.

Ο κρατικός ρατσισμός αντί να μειώνεται, επεκτείνεται και σε

άλλες κοινωνικές ομάδες όπως στους Ρομά. Η αύξηση κρουσμάτων βίας εναντίον τους και η προσπάθεια για ακόμα μεγαλύτερη γκετοποίησή τους δεν είναι τυχαία, όπως δεν είναι τυχαίες και οι δύο πρόσφατες δολοφονίες, του Νίκου Σαμπάνη και του Κώστα Φραγκούλη, από αστυνομικούς. Είναι επιλογή της ακραία νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης να υπάρχει απόλυτη πειθαρχία στους “από κάτω”, όσο οι “άριστοι” κάνουν μπίζνες και κανονίζουν τη μοιρασιά της λείας.

Είμαστε όλοι θύματα, Έλληνες, πρόσφυγες και μετανάστες, των ίδιων εκμεταλλευτών. Ο θεσμοθετημένος ρατσισμός του ελληνικού κράτους και της Ε.Ε. είναι ο ιδεολογικός μηχανισμός για να δικαιολογούν την άσκηση βίας εναντίον μας και να μας κρατούν σκυμμένους και ταπεινωμένους, για να πλουτίζουν σε βάρος μας. Η λύση είναι η επαγρύπνηση και ο κοινός αγώνας. Να μην κάνουμε βήμα πίσω στα δικαιώματά μας, να διαδηλώνουμε, να διεκδικούμε και να αποκαλύπτουμε τους ενόχους.

Στις 18 Μάρτη θα είμαστε και πάλι στον δρόμο, όπως κάθε χρόνο. Παλεύουμε μαζί:

- Για την οριστική καταδίκη των ναζί, όχι μόνο στο δικαστήριο αλλά και στον δημόσιο χώρο
- Ενάντια στον ρατσισμό της ελληνικής κυβέρνησης και των αφεντικών
- Ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους που δημιουργούν ξεριζωμό και προσφυγιά
- Ενάντια στον εθνικισμό, τον εξοπλιστικό ανταγωνισμό Ελλάδας – Τουρκίας που απορροφά τεράστιους οικονομικούς πόρους από τις πραγματικές ανάγκες των λαών.

Ενώνουμε τις φωνές μας:

- Με πρόσφυγες/γίσσες και μετανάστες/τριες
- Με το κίνημα αλληλεγγύης στα θύματα της φτώχειας και του πολέμου

- Με τα σωματεία των εκπαιδευτικών και των νοσοκομειακών γιατρών που αντιστέκονται στις πολιτικές εξαίρεσης ανθρώπων από την δημόσια υγεία και παιδεία.

Με όπλο μας την αλληλεγγύη, την αντίσταση και την ενότητα, αγωνιζόμαστε για έναν κόσμο που να χωράει πολλούς κόσμους.